

діяльнісний і міжпредметний характер [1].

На уроках образотворчого мистецтва в школярів формується естетичне сприйняття світу. На нашу думку потрібно займатись художньо-творчою діяльністю для формування художньо-освіченої, різнобічної, культурної, гармонійно розвиненої особистості.

Отже, стає очевидно що розвиток художньо-образного мислення особистості є необхідною умовою для формування художніх компетентностей школярів для формування цілісної художньої ерудиції учнів і загальнокультурної компетентності, зокрема. Культурно-мистецький досвід, який отримує дитина, опановуючи предмети мистецького циклу, дає можливість для грамотного використання своїх творчих знань та вмій. Залучення до світової мистецької спадщини, зокрема до літератури, музики, образотворчого мистецтва, вивчення культури рідного краю дає поняття «культури» в загальному, що, в свою чергу, дозволяє виховувати всесторонньо розвинену творчу особистість.

Також, практика доводить, що оволодіння школярами художніми компетентностями з образотворчого мистецтва, сприяють прояву індивідуальних якостей, пізнавальних здібностей, володінню базовими мистецькими знаннями і використанню їх у потрібній сфері життя чи будь-якій ситуації.

Список використаних джерел

1. Лесняк Н. В. Компетентнісний підхід у викладанні образотворчого мистецтва. *Оновлення змісту, форм та методів навчання і виховання в закладах освіти*. 2017. Вип. 15. С. 28-32.
2. Марченко О. Користь занять творчістю: неочевидні вигоди. URL: <https://blog.eva.ua/chym-naspravdi-korysni-zanyattya-tvorchistyu-neochevydni-vygoty/> (дата звернення: 12.04.2021).
3. Печерська Е. П., Шепельська М. О. Формування художньо-образного мислення учнів у процесі вокально-хорової роботи. *Наука і освіта*. 2015. № 2. С. 84–91.

Ольга Логінова

НАПРЯМИ ТА ІНСТРУМЕНТИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ РОЗВИТКУ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Малий та середній бізнес є суттєвим структурним елементом сучасної економіки, конкурентної ринкової системи. Бізнес потребує активного втручання держави на початкових етапах його розвитку. Це є причиною для необхідності перегляду та ефективної реалізації механізмів державного регулювання в малому та середньому бізнесі.

Державна політика розвитку малого підприємництва є значною мірою прерогативою місцевої влади, яка краще розуміє ресурсні можливості регіону, існуючі проблеми та бар'єри, потенціал формування та розвитку підприємницького сектору та має можливість безпосередньо втручатися в розглядати бізнес-операції та розвиток проблеми.

Водночас політика підтримки підприємництва завжди торкається ключових сфер національного регулювання економіки, оскільки від цього залежать фундаментальні макроекономічні показники – валовий внутрішній продукт, зайнятість і доходи населення, задоволення суспільних потреб, інвестиції, інноваційна діяльність, внутрішній ринок. Прогрес, розвиток територіальної інфраструктури тощо. Тому державна підтримка розвитку підприємництва посідає одне з провідних місць у системі національної економічної політики, у зв'язку з чим необхідно здійснювати відповідне планування як у короткостроковій перспективі, так і на стратегічному рівні [2].

Згідно з Господарським кодексом України «державна політика з питань регулювання підприємницької діяльності є системою економічного, соціального, організаційного, правового та політичного забезпечення сприятливого бізнес-клімату для формування й розвитку малого бізнесу» [1]. Це дозволяє виділити в їх складі три блоки:

– перший блок включає фіскальні та бюджетні заходи економічних відносин, пов'язані переважно з фінансуванням. Цей розділ включає кредитно-грошову політику, інвестиційну політику, антимонопольну політику, амортизаційну політику, інноваційну політику [1];

– друга частина включає організаційні заходи, зокрема підтримку установ малого бізнесу, вітчизняних банків та фондів фінансування малого бізнесу [1];

– третє – правові заходи: спрощення системи реєстрації та ліцензування, удосконалення податкового законодавства з урахуванням впровадження міжнародних стандартів бухгалтерського обліку, спрощення системи бухгалтерського обліку для малого бізнесу тощо [1].

Нормативно-правовою основою інновацій мають стати відповідні зміни до українського «Закону про розвиток та державну підтримку» «Програми сприяння розвитку малого підприємництва в Україні», а також методичні рекомендації Державної регуляторної служби України щодо формування та реалізації регіональних та місцевих програм підтримки підприємництва.

По суті, мова йде про зміну основних нормативно-правових актів держави щодо регулювання сфери підприємництва, згідно з якими державна підтримка повинна поділитися на два напрямки: перший – підтримка малого та мікро підприємництва.

Це принаймні приверне увагу до необхідності реалізації національної

політики підтримки малого бізнесу не лише в обласних центрах та великих містах (де бізнес-інфраструктура вже достатньо розвинена), а й у сільській місцевості, де потреба є значно більшою. Включення відповідних заходів до стратегій і програм підтримки розвитку малого підприємництва плануватиметься та реалізовуватиметься надалі, а також для цих цілей з місцевих, обласних та центрального бюджетів України [3]. Незважаючи на те, що національні адміністрації діють на центральному та регіональному рівнях, місцеві органи влади (особливо обласні державні адміністрації) також мають достатній потенціал та можливості для реалізації політики покращення бізнес-середовища з метою реалізації потенціалу розвитку малого бізнесу в сільській місцевості.

Отже, завдання формування та реалізації національної та регіональних стратегій розвитку малого підприємництва в Україні, відповідно до засад планування державної політики, спрямоване на забезпечення єдиного методу визначення стратегічних орієнтирів і завдань, формування напрямків інфраструктури підприємств, формування фінансових та ресурсних ресурсів Впровадження підтримуваних інструментів, методів моніторингу та оцінки стану та ефективності впровадження національного регулювання.

Список використаних джерел

1. Красноносова О. М., Харченко Р. В. Інструментарій державної політики у сфері підтримки та стимулювання розвитку малого бізнесу. *Проблеми економіки*. 2020. № 4. С. 42–47.
2. Інтернет-ресурс Проекту БізПро «Малі та середні підприємства України: показники діяльності та стратегії розвитку». URL: www.bizpro.org.ua
3. Ярова Ю. М. Концептуальне підґрунтя формування та реалізації потенціалу розвитку сектора малого підприємництва. *Науковий вісник Вінницького кооперативного інституту*. Вінниця, 2018. Вип. 8. С. 64–69.

Іван Лопатко

GOOGLE MEET, ЯК ЗАСІБ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАНЯТЬ У ДИСТАНЦІЙНОМУ ФОРМАТІ

Сучасні світові тенденції змушують учнів, студентів та викладачів переходити на дистанційну форму навчання. Навчальні заклади по всій країні були змушені повністю або частково перейти на віддалений формат викладу лекцій, семінарів тощо. Зараз викладачі використовують різні онлайн-платформи для проведення занять у віддаленому режимі. Google Meet – одна з таких платформ, яка набула популярності як засіб організації занять у віддаленому форматі. Здатність Google Meet ділитися відео в